

DIERENVOEDSELBANKEN ZIEN HET AANTAL KLANTEN TOENEMEN DOOR DE ENERGIECRISIS

Jean-Pierre en Christel adopteerden Kwibus twee jaar geleden. 'Wij komen hier voor zijn voeding en Poezewoef betaalt de helft van de jaarlijkse controle bij de dierenarts. Wij zijn zo blij met wat Corry allemaal doet.'

JEAN-PIERRE EN CHRISTEL:

'WIJ ETEN NOG LIEVER EEN BOTERHAM MINDER

dan onze hond weg te doen'

De zotte energieprijzen storten steeds meer mensen in de financiële problemen. Dat merken ze ook bij de voedselbanken, die overstelpt worden met aanvragen. Ook die voor dieren krijgen steeds meer 'klanten' over de vloer. 'Een huisdier is vaak een vriend, een deel van het gezin', zegt Corry van Poezewoef in Wilrijk. 'Als je het financieel moeilijk krijgt, doe je je kind of je bomma toch ook niet naar een asiel?'

Corry en haar man Frank baten Poezewoef uit in hun eigen huis.

Christel en Jean-Pierre komen eens in de twee weken een basispakket voor Kwibus halen: twee kilo voeding, wat snoepjes en af en toe speelgoed, als dat er is.

In haar garage in Wilrijk is **Corry Van den Brande** (54) drukdoende met 't maken van kerstpakketjes die uitgedeeld zullen worden aan de bezoekers van haar dierenvoedselbank **Poezewoef**. Die startte in 2017 heel kleinschalig, maar helpt ondertussen al 128 huishouders van 73 families.

'Ik werk nog altijd vanuit mijn eigen huis, met als gevolg dat de trap en de gang soms volledig vol staan met diervoeding. Gelukkig verdraagt mijn man dat allemaal', lacht Corry, die geholpen wordt door vijf vrijwilligers. 'Sinds de energiecrisis krijgen we veel meer aanvragen. Mensen kunnen hun rekeningen gewoon niet meer betalen. We zien hier gepensioneerden die een flexijob moeten nemen om hun elektriciteitsrekening te kunnen betalen. Dat kán toch niet?!'

KOFFIE EN EEN KOEKJE

'Maar het is niet alleen dat', gaat Corry verder. 'Ook diervoeding is veel duurder geworden, net als de dierenarts. Eigenlijk kunnen die mensen een huisdier niet meer bekostigen, maar ze denken er niet aan om hun hond of kat weg te doen. Zo'n dier betekent zoveel voor hen. Het is hun vriend, een deel van het gezin. Als je het financieel moeilijk krijgt, doe je je kind of je bomma toch ook niet naar een asiel?'

Corry blijkt een ervaringsdeskundige. 'Ik heb het zelf meegeemaakt', vertelt ze. 'Ik heb ook een tijd in armoede geleefd. Ik had één

poes, dat was m'n maatje. Daar kon ik alles tegen zeggen. Geen haar op mijn hoofd die eraan dacht om dat beestje weg te doen, ook al bestonden er toen nog geen dierenvoedselbanken. Voor veel mensen in armoede is hun hond of hun kat het enige wat ze nog hebben. Zo'n huishouder is bovendien belangrijk voor hun sociale contacten. Mensen komen buiten door hun hond, het geeft hen altijd iets om over te

CORRY (POEZEWOEF)
'Het sociale is heel belangrijk bij ons. Mensen maken hier nieuwe vrienden, praten over hun ellende en helpen zo soms elkaars problemen oplossen'

praten. Dat sociale aspect vinden wij hier ook heel belangrijk. Mensen komen niet zomaar een zak diervoeding afhalen. Tijdens de voedselbedeling krijgt iedereen koffie en een koekje. Zo maken ze nieuwe vrienden. En ondertussen wordt er over van alles en nog wat gepraat, waardoor ze elkaars problemen soms helpen oplossen. Ze zitten allemaal in hetzelfde schuitje, hé.'

ZWAAR WERKONGEVAL

'Daardoor kunnen we elkaar steunen, we begrijpen elkaar', be-